

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5095 / 30.09.2018г.

гр. София

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 7 състав, в публичното заседание при закрити врати на седемнадесети септември през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТОСЛАВ ВАСИЛЕВ

при секретаря Донка Шулева, разгледа т.д.н. № 6789 по описа за 2013г, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 692 ТЗ.

1./ По възражение с вх. № 107014 от 28.08.2019г.

Кредиторът „ЕМДИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, оспорва списъка с неприетите вземания обявен на 28.08.2019г в Търговския регистър и моли да бъде включен в списъка с приетите вземания на кредиторите на „ГУСВ“ ЕАД вземането му за сумата от 17 507,42 лева, от които 13 421,26 лв. главница и 4086,16 лв. лихва върху главница за периода от 30.05.2016 г. до 30.05.2019 г. с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, както и законна лихва върху горните суми от датата на откриване на производство по несъстоятелност до окончателното им изплащане с ред за удовлетворяване чл. 722, ал.1, т. 9 ТЗ.

Синдикът не оспорва вземането до размера на сумата от 6 705.57 лв., формирано като сбор от главница в размер на 5140.42 лв. и законна лихва от 1565.15 лв., което счита, че следва да бъде включено в списъка по чл. 686 от ТЗ. По отношение на останалата част от вземането същото се оспорва като погасено по давност.

В открито съдебно заседание кредитора „ЕМДИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД чрез адв. Иванова поддържа възражението и представя нови писмени доказателства, изпълнителен лист издаден на 14.08.2019г. по процесното вземане и копие на заповед за изпълнение на парично задължение.

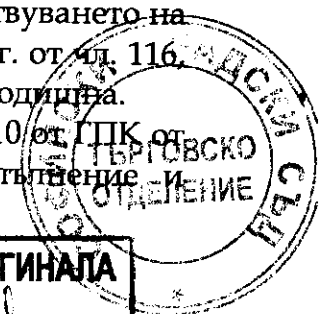
Възражението е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ, поради което е допустимо. Разгледано по същество същото е основателно.

По делото е представена фактура №356/13.01.2012г и споразумение от 10.05.2014г, от които се установява, че „ГУСВ“ ЕАД дължи на „ЕМДИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК: 123685087 сумата от 17 507.42 лева, от които 13421.26 лв. – главница и 4086.16 лева – лихва върху главницата за периода 30.05.2016г. - 30.05.2019г., представляващо възнаграждение за извършени СМР. Видно от Споразумение от 10.05.2014г. задължението е разсрочено, като страните са приели, че ще бъде изпълнено на три равни вноски от по 5140,42 лева, както следва: до 30.06.2014г, до 31.07.2014г и до 31.08.2014г. Споразумението има характера на установителен договор за съществуването на дълги и прекъсва изтеклата до момента давността за вземането – арг. от чл. 116, б. „а“ ЗЗД. От прекъсването започва да тече нова давност, която е 5-годишна.

Със Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от 31.05.2019г. кредиторът е поискал издаване на заповед за изпълнение и

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

изпълнителен лист за вземанията предмет на споразумението от 10.05.2014г и фактурата от 13.01.2012г. Въз основа на заявлението е издадена заповед за изпълнение от 07.06.2019г, срещу която не е подадено възражение от страна на длъжника в срока по чл. 414 ГПК. В резултат на неоспорването на заповедта за изпълнение, тя е влязла в сила и на 14.08.2019г е издаден изпълнителен лист за сумите по нея.

С влизането на заповедта за изпълнение в сила тя се стабилизира. В резултат от стабилитета на заповедта за изпълнение се преклудира възможността за длъжника да прави възражения, несъвместими с паричните вземания, произтичащи от същия договор, чието съществуване е установено с влязлата в сила заповед. Тези общи факти са обхванати от преклудиращото действие на заповедта и са изключени от съдебна проверка. Ако длъжникът е разполагал с възражения срещу правото, установено със заповедта, но не ги е упражнил надлежно и в срока по чл. 414 ГПК, те се преклудират. В това се изразява пресичащото действие на заповедта по отношение на фактите, съществували до проявлението на изпълнителната ѝ сила, съответно стабилизирането ѝ. След като такива възражение не може да направи длъжника, то такива възражение не може да направи и синдика.

С оглед изложеното вземането следва да се изключи от обявления по партидата на „ГУСВ“ ЕАД в търговския регистър под номер 20190913175324 списък на неприетите вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ и да бъде включено в списъка на приетите от синдика вземания. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение в тази му част.

2. По възражение с вх. №107028 от 28.08.2019 г.

Кредиторът „ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка с неприети вземания и моли да бъде включено в списъка с приетите предявени вземания вземането му в размер на 18 363.00 лв. и 12 166.00 лв., посочени съответно по т. 12 и т. 13 в списъка.

Синдикът със становището си от 11.09.2019 г. посочва, че с депозираното възражение кредиторът е представил надлежни доказателства, от които да бъде установено какви са основанията и размера на претендираните вземания, както за сумата от 18 363.00 лв., така и за сумата от 12 166.00 лв., поради което подаденото възражение се явява основателно и като такова следва да бъде изцяло уважено.

Длъжникът чрез адв. Каменов, оспорва възражението. Твърди, че вземането за разноски в размер на 18 363.00 лв. по дело № 82/2019 г. на ЧСИ Александър Дачев са погасени чрез плащане, извършено към кредитора „Профистон“ ЕООД преди да цедира вземането си възразилия кредитор. Представя: вносна бележка от 29.08.2012 г. на ПроКредитбанк България; кредитен превод от 29.08.2012 г., преводно нареждане вн. бележка от Банка Пиреос България от 12.03.2012 г.; споразумение от 24.08.2012 г., сключен между „Профистон“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД; писмо до „Коломан Строител“ ЕООД с №9120-3046#1/03.05.2019г. По отношение на другото вземане за заплащане на сумата от 12 166,00 лева, не го оспорва.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

начин: първоначална вноска в размер на 50 000,00 лева, платима към момента на подписване на споразумението, за което то да послужи като разписка; втора вноска в размер на 23 528,36 лева, платима в срок до 3 месеца от подписване на договора; трета вноска в размер на 23 528,36 лева - платима до шест месеца от подписване на настоящото споразумение и т.н. Сумите следва да бъдат платени по сметката на кредитора в „КТБ“ АД.

С платежно нареждане от 29.08.2012г. Томанка Иванова Гъралийска, нарежда по сметка на „ПРОФИСТОН“ ЕООД в „КТБ“ АД паричен превод в размер на сумата от 50 000,00 лева с посочено основание „...по споразумение с „ГУСВ“ ЕАД.“

Плащането от третото лице е с погасителен ефект, защото съгласно чл. 73 ЗЗД задължението може да бъде изпълнено от трето лице дори против волята на кредитора, освен ако той има интерес то да бъде изпълнено лично от длъжника. Задължението по споразумението не е поето с оглед личността на длъжника, а и престацията е парична, поради което изпълнение от всяко трето лице може да погаси задължението. Изпълнението е частично, като в платежното нареждане не е посочен вида на задължението, което се погасява. Към кои задължения следва да се прихване изпълнението не е уредено и със споразумението от 24.08.2012г. При това положение и съгласно чл. 76 ЗЗД, то следва да бъде прихваното от кредитора най-напред към разноските, след това към лихвата и най-накрая към главницата. (така и ТР № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2017 г., ОСГТК на ВКС). Следователно с платената сума в размер на 50 000,00 лева са погасени вземанията за разноски, както тези присъдени с решението №1002/30.08.2011г. постановено по т.д. № 575/2010г. по описа на СГС, 11-ти, така и тези по изп.д. № 20128510400167 по описа на ЧСИ Мариян Петков.

С оглед изложеното в тази част възражението се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

3. По възражение с вх. №107339/29.08.2019г.

С възражението кредитора „ДИАМ-2000“ ООД твърди, че част от предявените вземания не присъстват в списъка на приетите и неприетите от синдика предявени вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 201906947, вписани в ТРРЮЛНЦ на 28.08.2019г., а именно:

- 1 451.50 лв.- разноски по изп.д. № 20198510400833 по описа на ЧСИ Мариян Петков, Рег. № 851;

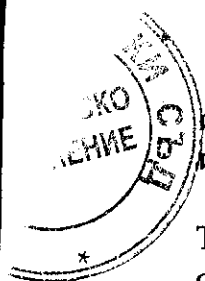
- 1826.16 лв.- такси по Тарифата към ЗЧСИ;

- 26 000.00 лв.- просрочена главница по Споразумение № 3 от 28.10.2014г. за изменение на Договор от 28.01.2008г. за проектантска услуга.

Синдикът депозира становище, с което посочва, че след служебно извършена проверка установява, че поради техническа грешка, допусната при табличното оформяне, сканиране и обявяване на списъците на приети и неприети предявени вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 201906947 предявени вземания от страна на „ДИАМ- 2000“ ООД, не са включени в списъците, обявени по партидата на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

В откритото съдебно заседание, кредитора чрез управителят Моллов оспорва представените документи. Счита, че от тях не може да се направи извод, че вземането е погасено.

Възражението е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ, поради което е допустимо. Разгледано по същество същото е частично основателно.

Вземането за съдебни разноски е самостоятелно вземане по облигационно правоотношение, регламентирано от процесуалния закон. Тази отговорност е извъндоговорна, произтича от осъществяването на едно процесуално правоотношение и цели поправяне на вредите, причинени от неоснователно предизвикан правен спор. Тя има деликтен характер, но за разлика от отговорността за неправомерно увреждане, отговорността за разноски поначало е обективна - безвиновна. Отговорността за разноски не е свързана с предмета на спора, а с неговия изход - страната, която неоснователно е поддържала състоянието на правен спор, дължи на другата страна всички направени от нея съдебни разноски по делото - арг от чл. 78 ГПК. Видно от изпълнителни лист от 17.02.2016г издаден въз основа на решението № 138/18.01.2016г постановено по т.д. №8147/13г по описа на СГС, ТО, 12-ти състав, „ГУСВ“ ЕАД е осъдено да заплати на „ЕЛИКОН“ ООД на основание чл. 78 ГПК и сумата от 12 166,00 лева - разноски за производството. Следователно вземането е установено с влязло в сила решение и не може да бъде оспорвано.

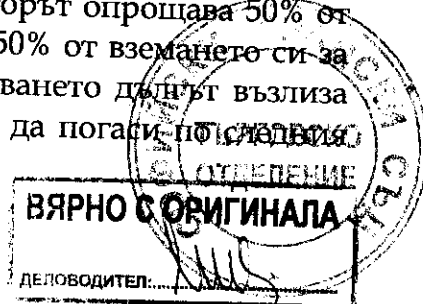
С оглед изложеното списъка с неприетите вземания следва да бъде изменен като вземането се изключи от него и се включи в списъка с приетите вземания.

Възражението е неоснователно в частта относно разноските в размер на 18 363.00 лв. по изп. дело № 82/2019 г. по описа на ЧСИ Александър Дачев.

Видно от изпълнителния лист издаден въз основа на решението №1002/30.08.2011г постановено по т.д. № 575/2010г по описа на СГС, 11-ти състав, „ГУСВ“ ЕАД е осъдено да заплати на „ПРОФИСТОН“ ЕООД и сумата от 18 363,000 лева - разноски на основание чл. 78 ГПК.

Първо по делото не са ангажирани доказателства от страна на кредитора за придобиване на това вземане. Твърдения договор за цесия не е представен, поради което съдът не може да приеме, че това лице е кредитор на длъжника за посочената сума.

Отделно от това са ангажирани и доказателства за погасяване на дълга от страна на длъжника, със споразумение от 24.08.2012г, „ПРОФИСТОН“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД се съгласяват, че въз основа на цитирания по-горе изпълнителен лист, по което е образувано изпълнително дело № 20128510400167 по описа на ЧСИ Мариян Петков към 22.08.2012г възлиза на 215 293,06 лева., от които: 143 684,30 лева - главница; 37 181,68 лева - законна лихва за периода 18.02.2010г - 21.08.2012г; 11 064,08 лева - неустойка; 18 363,00 лева - присъдени разноски; 5000,00 лева - разноски по изпълнителното дело и дължими такси по изп.д. 16 076,41 лева. С подписване на споразумението, кредиторът опрощава 50% от вземането си за неустойка в размер на 11 064,08 лева и 50% от вземането си за законна лихва в размер на 37 181,68 лева. след опрощаването дългът възлиза общо на 191 170,18 лева, който длъжникът се задължава да погаси по следния

ВАРНО С ОРИГИНАЛА

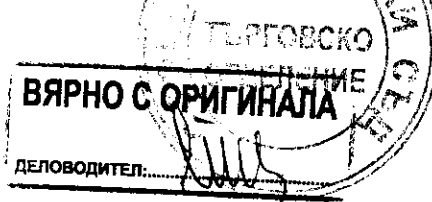
ДЕЛОВОДИТЕЛ:...

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ" ЕАД в ТРРЮЛНЦ на 22.08.2019г. и вписани на 28.08.2019г., причината за което е не липсата на разглеждане на последните, а техническа грешка. С оглед на гореизложеното и с цел отстраняване на така допуснатата техническа грешка със Заявление Вх. № 20190909181555 в ТР е обявен Списък на неприетите от синдика предявени вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ" ЕАД, ЕИК 201906947, изготвен на основание чл. 685, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 686, ал. 1, т. 3 от ТЗ, който не е самостоятелен такъв, а е част от списъка на неприети от синдика предявени вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ" ЕАД, с ЕИК 201906947, представените за обявяване в ТРРЮЛНЦ със Заявление вх. № 20190822211455, като вземанията на кредитора са включени в него.

С договор за проектантски услуги за изработване на подробен устройствен план от 28.01.2008г ДП „Строителство и възстановяване" възлага на „ДИАМ -2000" ООД, изработването на ПУП-ПРЗ в обхвата на поземлени имоти с пл. №№ 722,723,724,725,706,786, всички с обща площ от 382 974,00 кв.м, находящи се в кв. „Челопечене", град София, административен район Кремиковци, който следва да бъде изработен съгласно изискванията на Наредба №9 и да се представи заедно с проект за транспортно-комуникационен план и съдържание със съществуващата пътна мрежа, както и схеми за електроснабдяване, водоснабдяване и канализация, в срок от 60 работни дни от подписване на договора. Срещу задължението да се изработи ПУП, несъстоятелния длъжник поема задължението да заплати възнаграждение в размер на 75 000,00 лева без ДДС.

Сключването на договора не се оспорва от страните по делото. с оглед на правата и задълженията по него съдът приема, че договорът покрива характеристиките на договор за изработка. А съгласно чл. 266 ЗЗД поръчващия дължи възнаграждение на изработващия при приемане на работата.

Видно от приемо-предавателен протокол от 15.04.2008г, представител на несъстоятелния длъжник приема, че изпълнителят е изпълнил възложените му задачи и е предал съответната документация на възложителя, с което задълженията му по договора от 28.01.2008г са изпълнени без забележки. Договорът се оспорва от длъжника, който твърди, че същият не отразява правилно фактите и обстоятелствата, за които е съставен. Възражението съдът намира за неоснователно, тъй като след подписване на приемо-предавателни протокол, страните подписват последователно 3 броя споразумения, с които несъстоятелния длъжник признава съществуването на задължението да плати възнаграждението по договора за изработка, като включително заплаща и част от него. Отделно от това към молбата за предявяване на вземанията е приложен изпълнителен лист, видно от който, за друга част от дължимото се по договора за изработка от 28.01.2008г възнаграждение, има издадена и влязла в сила заповед за изпълнение. С оглед изложеното по -горе, относно стабилитетът на заповедта за изпълнение и преклудиращото ѝ действие спрямо неупражнените своевременно в срока по чл. 414 ГПК възражения и след като длъжникът не твърди да е възразил срещу тази предходна заповед за изпълнение, поради

липса на изпълнение от страна на изпълнителя, следва да се приеме, че той не може да направи това валидно и в настоящото производство.

Със споразумение №3/28.10.2014г, страните приемат, че „ГУСВ“ ЕАД дължи на „ДИАМ-2000“ ООД във връзка с изпълнението на договора от 28.01.2008г сумата от 40 000,00 лева, която сума следва да бъде заплатена разсрочено от страна на длъжника на 13 равни месечни вноски с падеж 30-то число на месеца за периода 30.11.2014г - 30.11.2015г.

Ответникът не твърди и не доказва способ за погасяване на задължението. Следователно последният дължи и вземанията по споразумение №3/28.10.2014г в размер на 26 000,00 лева, представляващи 5-та до 13-та вноски.

По изложените съображения списъка с неприетите вземания следва да се измени като от него се изключи вземането на „ДИАМ-2000“ ООД за сумата от 26 000,00 лева и същото се включи в списъка с приетите вземания.

Без уважение следва да се остави възражението във втората му част относно вземанията за сумата от 1451.50 лв.- разноски по изп. д. № 20198510400833 по описа на ЧСИ Мариян Петков, Рег. № 851; и сумата от 1826.16 лв.- такси по Тарифата към ЗЧСИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 79 от ГПК, таксите и разноските в хода на изпълнителното производство са за сметка на длъжника, освен когато изпълнението бъде изоставено, делото се прекратява по реда на чл. 433 от ГПК поради плащане, извършено преди неговото образуване, или са направени за изпълнителни способи, които не са приложени, когато те са за сметка на взыскателя. Следователно от една страна, по делото следва да има доказателства за предприетите принудителни способ, а от друга - за действителното извършване на разноските от взыскателя в изпълнителното производство (авансово платените такси към съдебния изпълнител, договори за правна защита и съдействие, разписки, платежни нареждания, др.)

В настоящия случай от страна на кредитора не са представени доказателства, индивидуализиращи основанието и размера на претендираните вземания за разноски в изпълнителното производство. Към молбата по чл. 685 ТЗ кредиторът „ДИАМ- 2000“ ООД не е представил счетоводни документи и платежни нареждания, доказващи реалното заплащане на претендираните разноски по изп.д. № 833/2019г. по описа на ЧСИ Мариян Петков, Рег. № 851 на КЧСИ. Аргумент в различна насока не следва от удостоверението издадено от ЧСИ Мариян Петков. Удостоверението не е официален удостоверителен документ, който може да се ползва в настоящото производство. Вярно е, че разпоредбата на чл.456, ал.2 и ал.3 ГПК, предвижда възможността съдебният изпълнител да издава удостоверение, с което да удостоверява размера на дълга, в това число разноските. Удостоверението обаче се съставя, за да послужи за присъединяване на един кредитор по друго индивидуално принудително изпълнение друго дело, без да е необходимо да се представя оригинала на изпълнителния лист. По-важното е, че възможността длъжникът да оспори съществуването на вземането и в частно на разноските, той може да направи в производството пред съдебния изпълнител издал удостоверението, включително и чрез жалба срещу действията му, където на общо основание съдът дължи проверка дали разноските са направени от взыскателя и дали те

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
ДЕЛОВОДИТЕЛ: _____

следва да бъдат понесени от него. Ако удостоверението има обвързваща за съда материална доказателствена сила, то и в това производство, последният ще е обвързан от документа и не би могъл да прави преценка за законосъобразност на действията на съдебния изпълнител, което очевидно не е вярно.

С оглед изложеното в тази част възражението се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

4. По възражение с вх. № 107471 от 29.08.2019 г.

С възражението „ФОРТЕРА“ АД иска изменение на списъка с неприети вземания и включване в списъка с приетите вземания за сума в размер на 185 205,95 лева, както и лихви и неустойки, дължими преди откриване на производството в размер на 41 414,10 лева, като счита, че вземането неоснователно не е включено в списъка с приети предявени вземания. Кредиторът е представил писмени доказателства в подкрепа на възражението си.

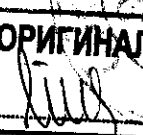
Синдикът е депозирал становище в срок, с което не оспорва възражението с оглед новопредставените от кредитора доказателства.

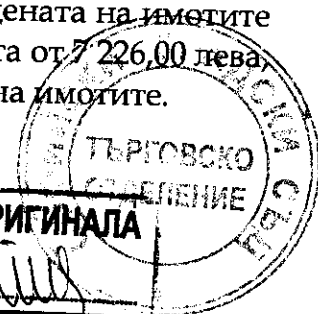
Възражението е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ, поради което е допустимо. Разгледано по същество същото е неоснователно по следните съображения:

Със спогодба от 23.10.2012г. сключена между „ФОРТЕРА“ АД и „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД, страните приели, че „ГУСВ“ ЕАД има задължение към „ФОРТЕРА“ АД за обезщетяване на вредите от неизпълнението на задълженията по предварителен договор от 02.06.2007г. в размер на 300 000,00 лева, както и че то следва да се погаси чрез изпълнение на строително монтажни работи за построяване на жилищна сграда в УПИ III 167.167.170, кв. 8, по плана на гр. София, до етап „груб строеж“.

Със споразумение от 07.03.2017г., сключена между „ФОРТЕРА“ АД и „ГУСВ“ ЕАД страните се съгласяват, че последният е в неизпълнение на задължението си да изгради в срок и въведе в експлоатация жилищна сграда в УПИ III 167.167.170, кв. 8, по плана на гр. София, съгласно спогодбата от 23.10.2012г. С цел погасяване на задължението на „ГУСВ“ ЕАД в размер на 238 233,35 лв., последното поема задължение да прехвърли на „ФОРТЕРА“ АД собствеността върху три недвижими имоти, находящи се в гр. Стара Загора на обща стойност 211 211,00 лева. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Споразумение от 07.03.2017 г. „ГУСВ“ ЕАД се задължава най-късно до 30 дни от подписване на нотариалния акт за прехвърляне на собствеността върху трите броя недвижими имоти, да заличи вписаните върху тях възбрани /Възбрана с дв. вх. рег. 13246, том 5, акт № 79 от 28.11.2013 г. на Служба по вписванията - гр. Стара Загора; Възбрана с дв. вх. рег. № 1029, том 1, акт № 124 от 06.02.2013 г. на Служба по вписванията - гр. Стара Загора; Възбрана с дв. вх. рег. № 2487, том 1, акт № 129 от 17.03.2015 г. на Служба по вписванията - гр. Стара Загора; Възбрана с дв. вх. рег. № 471, том 1, акт № 63 от 24.01.2017 г. на Служба по вписванията - гр. Стара Загора./. Двете страни се съгласяват, че след прихващане на цената на имотите към стойността на дълга, последния ще бъде намален на сумата от 226,00 лева, която „ФОРТЕРА“ АД заявява, че опрощава със закупуването на имотите.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

С Нотариален акт № 73, том II, рег. № 3655, дело № 203 от 2017 г. за прехвърляне на недвижими имоти срещу погасяване на дълг, „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД прехвърля на „ФОРТЕРА“ АД собствеността върху описаните в нотариалния акт недвижими имоти, находящи се в град Стара Загора срещу погасяването на дългът му към „ФОРТЕРА“ АД до размера на сумата от 211 211,00 лева. Поето е от прехвърлителя и задължение за освобождаване на имотите от вписаните върху тях възбрани в полза на трети лица, като е предвидено, че при неизпълнение на това задължение, приобретателят има право да върне обратно собствеността върху имотите, като прехвърлителя ще дължи на приобретателя неустойка в размер на законната лихва върху сумата от 211 211,00 лева от момента на подписване на нотариалния акт до окончателното плащане.

По делото не са ангажирани доказателства от страна на длъжника или синдика, че възбраните са заличени. Даже напротив от представени от кредитора Уведомление от ЧСИ Кръстьо Ангелов по изпълнително дело № 1638/2012г. от 07.03.2019г.; Уведомление от ЧСИ Кръстьо Ангелов по изпълнително дело № 1638/2012г. от 16.07.2019 г.; Уведомление от ЧСИ Кръстьо Ангелов по изпълнително дело № 1638/2012г. от 22.07.2019г. и Уведомление от ЧСИ Кръстьо Ангелов по изпълнително дело № 1638/2012 г. от 28.08.2019г. се установява, че възбранените имоти са изнесени на публична продажба и продадени на трети лица.

Следователно по делото се доказва, че „ГУСВ“ ЕАД има дълг към „ФОРТЕРА“ АД по споразумението от 23.10.2012г в размер на 300 000,00 лева, който дълг със споразумението от 07.03.2017г. е прието, че възлиза на 238 233,35 лева. Последният е погасен, както следва: сумата от 211 211,00 лева чрез сключване на договора за даване вместо изпълнение, обективизиран в Нотариален акт № 73, том II, рег. № 3655, дело № 203 от 2017 г., а сумата от 7 226,00 лева, чрез опрощаване, сключено със споразумението от 07.03.2017г. Условиата на сключения договор за даване вместо изпълнение не са изпълнени, тъй като „ГУСВ“ ЕАД, не предприема своевременно действия по заличаване на вписаните възбрани, в резултат на което недвижимите имоти, предмет на горепосочения нотариален акт и споразумение, са изнесени на публична продажба и продадени на трети лица. С продажбата на имотите възразилия кредитор е отстранен от тях. Към договора за даване вместо изпълнение съответно приложение намират разпоредбите, уреждащи договора за продажба. Правата на кредитора при осъществена евикция са уредени в разпоредбата на чл. 191, ал.1 ЗЗД. От използвания в последната израз „...още и...” се налага извода, че последната препраща към целия състав на разпоредбата на чл. 189, ал.1 ЗЗД, включително и към изречение първо, а не само към правата на купувача да иска връщане на цената и разноските. След като разпоредбата на чл. 191 ЗЗД препраща към чл. 189 ЗЗД, това означава, че и в хипотезата на осъществена евикция, договорът за прехвърляне на недвижимите имоти сключен между длъжника и възразилия кредитор не се разваля по право (чл. 89 ЗЗД), а по съдебен ред съгласно чл. 87, ал.3 ЗЗД. Допълнителен аргумент в тази насока може да се почерпи от чл. 191, ал.2 ЗЗД, съгласно която продавачът не отговаря за осъществената евикция, ако не е бил

ВЯРНО КОПИЕ
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

привлечен като трето лице помагач по предявения от третото лице срещу купувача петиторен иск и ако е имало достатъчно основание за отхвърлянето му. В тези случаи, ако се приеме, че със самото съдебно отстраняване на купувача договорът се разваля по право, това би означавало да се допусне разваляне на договора при липса на основание за това (липса на изпълнение на договора от страна на продавача, тъй като в тази хипотеза продавачът е изпълнил надлежно задължението си за прехвърляне на собствеността на вещта по договора за продажба, но купувачът е евинциран от третото лице, поради лошо воден от купувача процес).

По делото не се твърди и не се доказва съдебно разваляне на договора за даване вместо изпълнение. След като договорът не е развален, не се е породило и правото на кредитора да претендира връщане на даденото по него - продажната цена, съответно лихвата за забава.

С оглед изложеното възражението следва да се остави без уважение.

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ СПИСЪКА НА НЕПРИЕТИТЕ от синдика вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД, ЕИК201906947, предявени в срока по чл. 688, ал.1 ТЗ, обявен в търговския регистър под номер 20190913175324, **КАКТО СЛЕДВА:**

ИЗКЛЮЧВА вземанията на „ЕМДИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД по т.18 за сумата от 17 507,42 лева, от които 13 421,26 лв. главница и 4086,16 лв. лихва върху главница за периода от 30.05.2016 г. до 30.05.2019 г., съгласно споразумение от 10.05.2014г

ИЗКЛЮЧВА вземането на „ЕЛИКОН“ ООД по т.28.12 за сумата от 12 166,00 лева - разноски за производството, присъдени с решение № 138/18.01.2016г постановено по т.д. №8147/13г по описа на СГС, ТО, 12-ти.

ИЗКЛЮЧВА вземането на „ДИАМ-2000“ ООД по т.2.3 от допълнителния списък с неприети вземания за сумата от 26 000,00 лева, представляващ 5-та до 13-та вноска по споразумение №3/28.10.2014г.

ВКЛЮЧВА В СПИСЪКА С ПРИЕТИТЕ от синдика вземания на кредиторите на „ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ СТРОИТЕЛСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ“ ЕАД, ЕИК201906947, предявени в срока по чл. 688, ал.1 ТЗ, обявен в търговския регистър под номер 20190913175324, **КАКТО СЛЕДВА:**

ВЗЕМАНЕТО на „ЕМДИ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД по т.18 за сумата от 17 507,42 лева, от които 13 421,26 лв. главница и 4086,16 лв. лихва върху главница за периода от 30.05.2016 г. до 30.05.2019 г. с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ, както и законна лихва върху горните суми от датата на откриване на производство по несъстоятелност до окончателното им изплащане с ред за удовлетворяване чл. 722, ал.1, т. 9 ТЗ.

ВЗЕМАНЕТО на „ЕЛИКОН“ ООД по т.28.12 за сумата от 12 166,00 лева - разноски за производството, присъдени с решение № 138/18.01.2016г постановено по т.д. №8147/13г по описа на СГС, ТО, 12-ти, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ.

ВЗЕМАНЕТО на „ДИАМ-2000“ ООД по т.2.3 от допълнителния списък с неприети вземания за сумата от 26 000,00 лева, представляващ дължимите 5-та

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ДЕЛОВОДИТЕЛ:

до 13-та вноска по споразумение №3/28.10.2014г. с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. №107028 от 28.08.2019г., с което кредиторът „ЕЛИКОН“ ЕООД оспорва списъка с неприети вземания и моли да бъде включено в списъка с приетите предявени вземания, вземането му по т.28.13 за заплащане на разноски в размер на 18 363.00 лв. по изп. дело № 82/2019 г. по описа на ЧСИ Александър Дачев.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. №107339/29.08.2019г. на „ДИАМ-2000“ ООД в част му относно вземанията по т.2.1 и т.2.2 от допълнителния списък с неприети вземания за сумата от 1451.50 лв.- разноски по изп. д. № 20198510400833 по описа на ЧСИ Мариян Петков, Рег. № 851; и сумата от 1826.16 лв.- такси по Тарифата към ЗЧСИ по изп. д. № 20198510400833 по описа на ЧСИ Мариян Петков, Рег. № 851.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 107471 от 29.08.2019 г., с което „ФОРТЕРА“ АД иска изменение на списъка с неприети вземания и включване в списъка на приетите вземания, вземането му по т.12 за сума в размер на 185 205,95 лева, както и лихви и неустойки, дължими преди откриване на производството в размер на 41 414,10 лева, съгласно споразумението от 07.03.2017г.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се впише в книгата по чл. 634в ТЗ, водена при СГС.

ПРЕПИС от определението да се изпрати за вписване на Агенцията по вписвания, Търговски регистър, на основание чл. 692, ал. 5 ТЗ.

СЪДИЯ:

